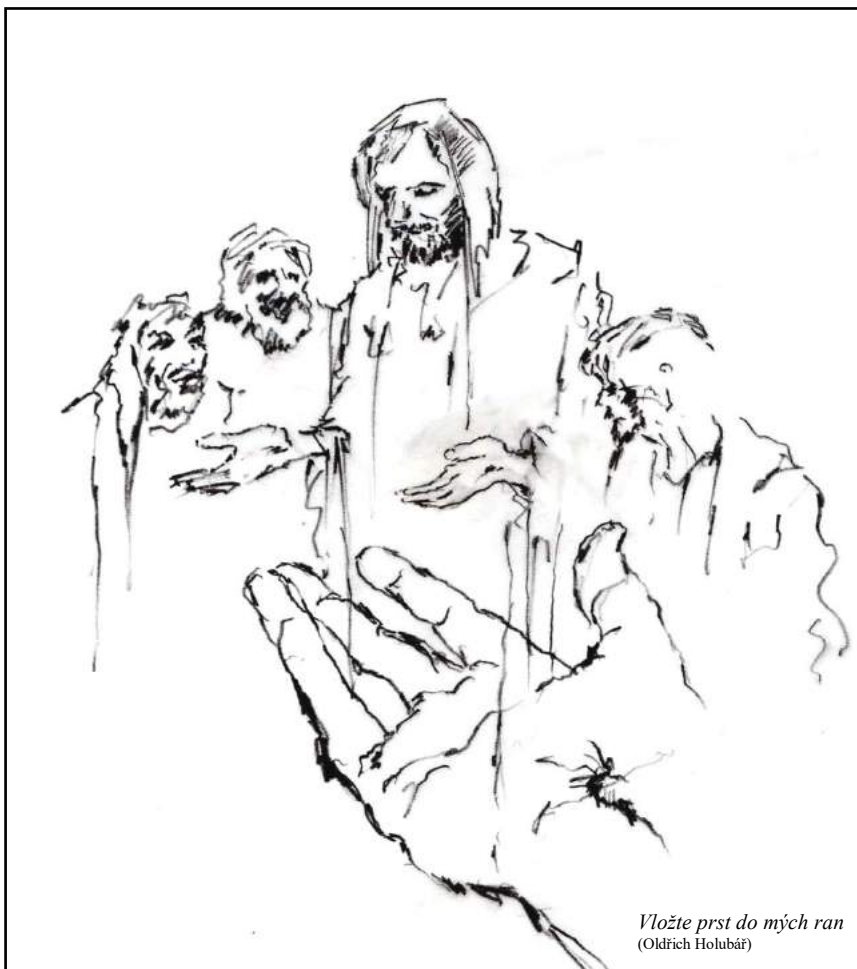

Časopis krajské rodiny v New Yorku

ZVON

duben 4/2005

!!! Důležité upozornění - naše nová adresa na internetu !!!
[http:// www.zvon.info](http://www.zvon.info)

Bezhlavý jezdec prasklé luny vítr při zemi se choulí
 vody jsou klidné dřimotné listí šeptá v olivách
 zelený jazyk ohnivého deště líže hvězdnou polokouli
 rosa se divně třpytí na hrobě kotouč plá nádhera noci povalena
 v prach

Malé víry malé víry prach země ohněm věčnosti je stravován
 studený rmut kulhavého nářku hluché závaží času není již
 ze stuchlé díry hrobu v plamenném lehkoodění své lásky vstává Pán
 do všech úhlů světa rameny rozpjatými zasahuje kříž

S nachovým mečem kráčí Kristus po hladině moří
 nebeský ptáčník rybář ve vodách světa květ stromu Davidova
 kmene Izrael
 na špicích trav ta noha prodlévá sloup čela jako hvězda hoří
 pod jeho zraky skály pukají a šavli pouští Azrael

Neplačte že jste poztráceli vzácné zboží
 u Něho všeho je hojnost v sváteční zemi Sabaoth On rozbijí svůj
 stan

srdce už hnedle nežilo a ejhle přišel Mesiáš Syn Boží
 volá tě Juliáne pohosti Ho chce být milován
 Postel země postel bídná jenom z rákosí a z listí
 Znavený Znavený pod hlavu Ti měkkou trávu natrhám
 žízniš ó Králi hladem umíráš a já Ti nemohu dát jísti
 proč jsi tak milosrdný hle neboť se Tvé rány dotýkám

Povstaňte chudí Emanuel soudí
 Ježíš Kristus ten posmíváný na trůně králů stojí Král
 vezmi tu ruku kdo za ní jde ten nezabloudí
 chudáku dost dlouho podle písňe béd jsi tancoval

Radujte se vaše srdce se odříkalo
 ale na věky na věky strom života vám vzkvétá
 vím dobře co přijali jste z rukou dní to bylo málo
 Já pak jsem s vámi až do skonání světa

Myšlenky moudrých – O NADĚJI

Kristus chtěl, aby jeho smrt netrvala více než tři dny v obavě, že
 kdybychom museli na jeho zmrtvýchvstání čekat déle, ztratili bychom
 naději.

Sv. Řehoř Veliký

Lidská důstojnost je jistotou, pilířem všech pozemských nadějí.

Eva Trizuljaková

Milí přátelé,

nikdy jsem nebyl velký diskutér, ale trochu mne mrzelo, že jsem neměl odvahu pozvednout svůj hlas na přednášce „Reflections on the Life and Times of Thomas Garrigue Masaryk“ pana profesora Dr. Charles S. Bednáře, kterou uspořádal Sokol New York.

Všichni dobře víme, že první československý prezident byl pokřtěn jako katolík, ale jeho vztah ke katolické církvi byl komplikovaný. Nejsm historik a tak nechci zacházet do podrobností. Chtěl bych jenom poukázat na dvě věci, které pan profesor ve svém projevu silně zdůrazňoval.

První věcí byl ostře kritický tón, který použil v souvislosti s katolickou církví a jejím působením v naší vlasti. Američtí posluchači tak mohli nabyt dojmu, že katolická církev v Československu byla nepřitelem národa. Úplně stejně to tak hlásali komunisté.

Za druhé: pan profesor se zmínil, že katolická církev se do dnešní doby nevypravila k upálení M. Jana Husa na koncilu v Kostnici. To však není pravda.

Papež Jan Pavel II. vyzval 21. dubna 1990 ke společnému studiu osobnosti českého reformátora Mistra Jana Husa v tom smyslu, že by jeho osobnost nadále neměla křesťany rozdělovat, nýbrž spojovat. Kardinál Miloslav Vlk jmenoval v roce 1993 Dr. Františka J. Holečka, O.M. sekretářem Komise pro studium problematiky spojené s osobností, životem a dílem M. Jana Husa při České biskupské konferenci. Na činnosti komise se podíleli nejen teologové církve katolické a evangelických církví, ale vedle vysokoškolských učitelů i vědeckí pracovníci několika akademických ústavů, kteří se věnovali aspektům výzkumu historických, ideových, jazykových i právně historických souvislostí Husova místa v českých i evropských dějinách. Vyvrcholením činnosti komise byla příprava mezinárodního symposia o Janu Husovi v prosinci 1999 na Lateránské univerzitě v Římě.

Papež Jan Pavel II. na prahu Velkého jubilea roku 2000 zařadil českého kněze Mistra Jana Husa, který byl upálen v Kostnici roku 1415, mezi reformátory církve.

Akademická rada AV ČR se na svém zasedání 11. dubna 2000 rozhodla udělit na základě návrhu Historického ústavu AV ČR Dr. Františku J. Holečkovi pamětní medaili Jana Patočky jako ocenění jeho významných výsledků ve vědecké a vědecko-organizační práci, kterou vykonával jako sekretář Komise pro studium problematiky spojené s osobností, životem a dílem M. Jana Husa.

Příjemnou a ničím nerušenou četbu přeje

Fr. Antonín

**Mše svatá v Národní kapli ve Washingtonu, D.C.
bude v neděli 10. dubna ve 12.15 hod.**

Láska ke kráse

George MacDonald,

1847,

Svému otci.

V mládí si George MacDonald vydělával jako vychovatel v rodině s velice rozmazlenými dětmi. Chtl se stát pastorem, ale nebyl si jist, zka je vhodným kandidátem pro kněžské svěcení, protože sice usiloval a to, aby jeho smýšlení a chování bylo zcela v souladu s Boží vůlí, ale měl vzrůstající pochybnosti o nutnosti patřit výlučně k jedné církvi nebo denomicaci.

Drahý otče,

... rozhodnoutí stát se pastorem. Je však pravdou, že tato myšlenka ve mně postupně zapouští kořeny. Jaká milost, že mi dosud nebylo dovoleno tajemný obřad svěcení podstoupit! Na druhé straně se však bojím sám sebe – mám v sobě tolik domýšlivosti, tolik pýchy... Zatím jsem se o konečně rozhodnutí nemodlil, neboť se to zdálo tak vzdálené; jako bych měl dost času si to dlouho rozmýšlet... Čtu Bibli čím dál raději – vždycky tam najdu něco nového. Všechna má studia se mi nyní zdají zbytečná. Musím nabýt veškerého poučení znovu z Bible...

Není-li Ježíšovo evangelium pravdivé, mohu jen prosit svého Stvořitele, aby mě znovu přeměnil v nicotu, neboť pak nic ve vesmíru, kromě hříchu, není hodno úžasu... Činilo mi velké obtíže souhlasit s křesťanským učením, neboť jsem se domníval, že to bude vyžadovat, abych se vzdal všech svých krásných myšlenek a lásky k věcem, jež Bůh stvořil. Shledal jsem však, že štěstí plynoucí ze všech věcí, které nejsou samy o sobě hříšné, se vírou ještě mnohokrát znásobí. Náš Bůh je Bohem krásy, křesťanství je náboženstvím lásky ke kráse a nebe je domovem krásy. Příroda září ve slunci spravedlnosti desetkrát více a má láska k přírodě je větší od té doby, co jsem se stal křesťanem – jsem-li jím skutečně. Bůh mi nedal tyto krásné myšlenky proto, abych se z nich nesměl radovat...

(...)

Kdybch mohl být s Vámi, řekl bych Vám toho ještě mnohem více; doufám, že zanedlouho spolu budeme moci vést mnohé dlouhé rozhovory. Kéž bych Vám už nikdy nezpůsobil ani tu nejmenší bolest, jak tomu často v uplynulých letech bylo... Pozdravujte ode mne Johnnyho a také babičku...

Vám upřímně oddaný syn George

(Z knihy Dopisy velkých osobností hříšníkům III., vyd. Karmelitánské nakl.)

Pro zasmání

Jste věřící?

- Ne, jsem ateista.
- Opravdu?
- Jako že Bůh je nade mnou!

Pane Bože, co je to pro tebe tisíc let?

- Chvilíčka.
- A Pane Bože, co je to pro tebe tisíc dolarů?
- Penízek.
- Pane, prosím tě, dej mi penízek.
- Jistě, počkej chvíličku.

Malý princ   Antoine de Saint-Exupéry**IV**

Tieto podrobnosti o planétke B 612 a jej číslo som vám povedal len a len kvôli dospelým. Dospelí si potrpia na čísla. Keď im rozprávate o novom kamarátovi, nikdy sa vás nespýtajú na nič podstatného. Nikdy ich nezaujíma: "Aký má hlas? Aké sú jeho obľúbené hry? Zbiera motýle?" Namiesto toho sa pýtajú: „Aký je starý? Koľko má bratov? Koľko zarába jeho otec?“ Až potom majú dojem, že ho poznajú. Ak dospelým poviete: „Videl som krásny dom z červených tehál, za oknami muškáty a na streche holuby...“ nevedia si ho predstaviť. Musíte im povedať: „Videl som dom za stotisíc frankov.“ Hneď zvolajú: „Ach, ten je krásny!“

A keď im poviete: „Malý princ naozaj existoval. Dôkazom toho je, že bol rozkošný a že sa smial a že chcel barančeka. Ak niekto chce barančeka, je to dôkaz, že žije,“ pokrčia plecami a budú sa k vám správať ako k dieťaťu. No ak im poviete: „Planéta, odkiaľ prišiel, je asteroid B612,“ presvedčíte ich a prestanú sa vás vypytovať. Sú už takí.

Nesmieme sa na nich hnevať. Deti musia byť k dospelým zhovievavé.

No my, čo chápeme život, sa vôbec nestaráme o čísla. Bol by som rád, keby som mohol začať rozprávať tento príbeh tak, ako sa zvyknú začínať rozprávky. Rád by som povedal: „Bol raz jeden malý princ. Žil na planétke, ktorá bola len o niečo väčšia než on sám. A ten malý princ potreboval priateľa...“

Tomu, kto pozná život, by sa to zdalo oveľa pravdivejšie. Nechcem, aby niekto čítal moju knižku ľahkovážne. Spomienky sú pre mňa veľmi bolestné. Je to už šesť rokov, čo môj priateľ odišiel aj s barančekom. Ak sa ho tu snažím opísať, robím to preto, aby som naňho nezabudol. **Je to smutné zabudnúť na priateľa.** Každý nemá priateľa. Raz možno budem taký ako dospelí, ktorých už nezaujíma nič iné, iba čísla. Preto som si kúpil škatuľku s farbami a pastelky.

Je ťažké pustiť sa v mojom veku znova do kreslenia, keď sa človek pokúsil v šiestich rokoch o zatvoreného a otvoreného veľhada a o nič iného! Pokúsim sa vám nakresliť jeho portréty čo najvernejšie, hoci som si nie celkom istý, že sa mi to podarí. Jedna kresba sa vydarí, druhá nie. Možno ani dobre nevystihnem jeho postavu. Raz je malý princ priveľký, potom zasa priveľmi malý. Takisto váham, akú farbu mám dať jeho oblečeniu. Nuž to skúšam raz tak, raz onak. Ak sa mýlim v niektorých dôležitých podrobnostiach, musíte mi to odpustiť. Môj priateľ mi nikdy nič nevysvetľoval. Asi si myslel, že som

ZVON

taký ako on. Ale bohužiaľ, ja nedokážem vidieť barančekov v debničke. Už som asi trocha ako tí dospelí. Asi som zostarol...

(pokračování příště)

Karikatury Boha

aneb jaký Bůh není...

(Kateřina Lachmanová a kolektiv)

To, co si mnoho lidí představuje pod pojmem Bůh, díky Bohu neexistuje.

(Karl Rahner)

FALEŠNÉ PŘEDSTAVY O BOHU

Bylo by těžké (a dokonce arogantní) chtít definovat Boha, který přesahuje všechny naše kategorie a pojmy a vymyká se lidské představivosti. Naše představy o Bohu mohou být totiž natolik vzdálené originálu, že náš vztah s ním spíše narušují než umožňují. Nakonec i mnozí nevěřící odmítají nikoli Boha, ale jakousi jeho karikaturu, o níž se domnívají, že představuje Boha, protože jim jej někdo takto prezentoval.

Naštěstí se nám sám Bůh přiblížil v Kristu Ježíši ("Kdo vidí mne, vidí Otce" J 14,9), abychom ho alespoň částečně mohli poznat, a tak s ním mohli navázat vztah.

Zkusme tedy metodou loupání cibule (odborníci by řekli "negativní teologie") ve světle učení Bible očistit naši představu Boha alespoň z těch nejhorších nánosů a karikatur.

STAROMÓDNÍ BŮH

1) Je "mimo problém", nerozumí dnešnímu člověku a dnešnímu světu, prostě "ujel mu vlak"... Je to roztfresený stařec s bílým vousem, možná trochu vzteklý a zahořklý, protože ho většina světa nechce poslouchat. Kolikrát už jsme viděli podobného šedovlasého starce na nějaké kostelní fresce a možná museli poslouchat starodávné písničky ze zažloutlého zpěvníku, za doprovodu rozvrzaných varhan, v zatuhlém kostele. Všechno napovídalo tomu, že Bůh a víra patří maximálně do muzea (pokud někam vůbec patří).

Ale: Bůh nestárne. Bůh, v něhož věří křesťané, nestárne, "není zemdený, není znavený, jeho rozumnost vystihnout nelze" (Iz 40,28b). Nejde o stařečka, který oplakává staré dobré časy: "Hle, činím něco docela nového" (Iz 43,18-19) – proti jeho tvůrčím schopnostem jsme všichni nenapravitelní konzervativci!

BŮH SPÍCÍ, VZDÁLENÝ

2) Kdosi nazval tuto karikaturu "bohem-hodinářem": Uvedl všechno do chodu, stanovil přírodní zákony a vzdálil se. Až svět "dotiká", přijde vyúčtovat. Podle tohoto pojetí Bůh kdesi existuje, ale svět ponechává svému osudu. O jednotlivce se absolutně nezajímá. Člověk věřící v tuto karikaturu zastává krédo "co si

neuděláš sám, nemáš". Život je v tomto pojetí jako sisyfovský výstup na skleněnou horu, na jejímž vrcholu Bůh pasivně čeká.

Ale: Bůh je s námi!

Nebeský otec se však představil jako Emmanuel – "Bůh s námi" (Mt 1,23), jako ten, kdo je nám blíž než my sami sobě, žádný detail našeho života mu není lhostejný.

BŮH POLICISTA

3) Bůh je tu od toho, aby sledoval přestupky, aby je evidoval a trestal. Jinými slovy – strážce zákona. Někteří z nás v dětství možná slyšali: "Pánbůh tě vidí a potrestá!" Šlo o jasnou výhrůžku. Upřený pohled takového boha vyvolává strach a nejistotu (co zas bude, co jsem zase provedl ...). Člověk pak žije v pocitu, že Boží přízeň si musí tvrdě zasloužit, a hlavně: nic se nepromítá!

Ale: Bůh je milujícím Bohem

Ježíš i apoštolové nám představují docela jiného Boha, jehož láska předchází jakékoli naše snažení a který neodplácí podle našich hříchů. V centru jeho zájmu je člověk a ne jeho přestupky.

VODIČ LOUTEK

4) Takový Bůh všechno řídí, nic se nedá ovlivnit, všechno je dáno předem. Člověk nic nenadělá, nic nezmění. Celý svět i život každého člověka je jakoby neviditelnými drátky ovládán ze zákulisí. Správný věřící by byl podle této karikatury vlastně uvědoměným Božím otrokem – bez vlastní vůle, bez vlastních názorů, přání a tužeb. Měl by mít "vygumovaný mozek", protože myšlení je nežádoucí...

Ale: Bůh respektuje svobodu

Ježíš Kristus mluvil o jiném vztahu mezi Bohem a člověkem: "Nenazývám vás služebníky, ale přáteli" (J 15,15). Apoštol Pavel zase píše, že křesťané jsou "spolupracovníky na Božím díle" (1K 3,9). Výstižnou definici tohoto vztahu vyslovil i židovský myslitel Martin Buber: "Dějiny se tvoří setkáním lidské svobody s Boží svobodou, jež se nazývá milostí." Tedy žádný otrok, žádné loutky.

BŮH POUZE PRO PŘÍPAD NOUZE

5) Člověk jej vyhledává jen jako "záchranku" v situacích, kdy selhávají lidské prostředky. V takovém vztahu ale chybí důvěra. Místo ní nastupuje obchodní komunikace: "Jestli tato věc dopadne dobře, tak slíbují, že..."; "Když se budu měsíc modlit, očekávám, že..." A když takto Bůh nefunguje, když nereaguje podle našich představ a nepřistupuje na takové obchody, ztrácí člověk snadno zájem.

Ale: Bůh je přítel i Otec zároveň

ZVON

Do našeho vztahu s Bohem patří i všechny naše strachy a problémy. V pravdivém vztahu jde však o daleko víc. Bůh naznačuje, že touží po vztahu jako je otec matka) – dítě, přítel – přítel, manželka – manžel. A dítě přece nevyhledává otce nebo matku, jen když mu dojde kapesné ...

DĚDA MRÁZ, SANTA KLAUS

6) V této karikatuře je Bůh dobráckým dědečkem, který má v popisu práce nosit dárky a vůbec pracovat pro blaho člověka a odstraňovat mu ze života veškeré těžkosti. Je to Bůh tolerantní, a hlavně – nenáročný. Chápe, že jsme slabí, hřích a zlo omlouvá, v podstatě mu nic nevadí, je dobrák... Člověku s tímto pohledem se stírá rozdíl mezi bílou a černou. Vůči Bohu neprožívá ani strach, ani lásku.

Ale: Bůh nám nemůže pomoci, nemůže nás zachránit (spasit) bez naší vůle a bez naší spolupráce. Bůh je nesmírně dobrý a milosrdný. Právě proto nás chce vytrhnout z otroctví zla a hříchu, ze začarovaného kruhu vlastního sobectví, který by nás zlikvidoval. Bůh nenávidí hřích, ale hříšníka miluje. Nabízí nám svou pomoc a cestu k sobě. Pro tuto cestu se ale musíme rozhodnout a vydat se po ní!

TRAPICĚ

7) Takovýto "bůh" si libuje v lidském utrpení stylem "čím hůř, tím líp". Kdo se má dobře, měl by mít pomalu pocit viny a honem si nějaké trápení vyrobit. Boží vůle se hledá v takovém pojetí snadno – je to vždy ta horší možnost, vždy to pochmurnější, těžší, nepříjemnější ... Věřící člověk s takovou představou Boha působí tísnivým a útrpným dojmem, i když se může vykázat radikálností a náročnými asketickými výkony. Ve své askezi vidí prostředek k získávání zásluh a uznání u Boha, potvrzení své hodnoty, proto ji tolik vyhledává.

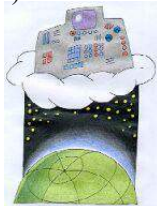

Ale: Utrpení není samo o sobě dobré

I když se křesťanovi utrpení nevyhne a někdy skutečně napomáhá k růstu a očišťování, neznamená to, že je kvalitou samo o sobě. Bůh nám neslibil, že ze světa odstraní veškeré trápení, ale slíbil nám sílu a pokoj, aby nás nezdrtilo. A již Starý zákon nás ujišťuje, že "z rozmaru lidské syny nepokoří ani nezarmoutí" (Pl 3,25-33). V evangeliích vidíme, že Ježíš nemoci nerozdával, ale uzdravoval.

"COSI" NAD NÁMI, JAKÁSI "VESMÍRNÁ VYŠŠÍ INTELIGENCE"

8) Podle tohoto pojetí je Bůh jen vysoká inteligence vysoko nad námi, vyšší moc, vesmírná všepromikající energie. Ale ne živá bytost, s níž je možné žít ve vztahu. Člověk vyznávající tuto karikaturu sice rozumem uznává, že Bůh může existovat, nevstupuje s ním však do vztahu, nekomunikuje s ním. Bůh se tak snadno stává věcí mezi jinými věcmi... Tento bůh samozřejmě nezná cit a soucit, ani se mnou, ani se světem.

Ale: Bůh je osoba a partner

Bůh vstupuje do lidských dějin a jedná v nich. Ne jako neurčitá božská síla, ale jako osoba a partner pro člověka. Bůh člověka oslovuje, dává se mu poznat, zve ho, aby s ním vstoupil do hlubokého osobního vztahu. Křesťanská víra pak není jen uznáním Boží existence či pravd nauky o Bohu, ale navázáním a prohlubováním tohoto vztahu s Bohem. Je to život s Bohem. A na vztahu s ním lze postavit svůj život.

(Autor: Kateřina Lachmanová a kolektiv; ilustrace: Jan Šnejdar)

Minigalerie krajanů

Navštívíte-li Bohemian Hall, naši nejznámější restauraci s pivní zahradou, častokrát vás za barovým pultem bude obsluhovat muž jménem Josef. Pro mnohé hosty by bylo překvapením, kdyby se dozvěděli, že jeho původní povolání je sice také sloužit lidem, ale za pultem kazatelny. Vystudoval totiž teologickou fakultu v Praze. Pokud se dáte s Josefem do řeči o něčem jiném než o pivu,

poznáte jeho široký rozhled, co se týká náboženství, literatury a umění. Jsem rád, že Josef Loyda dovolil podělit se s námi s jeho životním příběhem.

Narodil jsem se v roce 1950 v severních Čechách. Rodiče se přistěhovali v roce 1947, otec je původně z východních Čech, maminka z jižní Moravy. Oba rodiče se narodili za Rakouska-Uherska, tudíž generace velmi postižená všemi změnami 20. století. Mám o rok a o dva starší sestry. Jedna žije v rodném městě, druhá od roku 1980 v Německu, obě jsou vdané a mají po dvou dětech. Do školy jsem začal chodit v roce 1957. Po základní škole a několika středních jsem začal v roce 1971 studovat teologickou fakultu CCŠH v Praze. Po absolvování v roce 1977 mi byl úřady odmítnut státní souhlas, tehdy nezbytný k výkonu povolání faráře. Vzhledem k tomu, že jsem měl vždy vyvinutý smysl pro osobní zodpovědnost ve všem, co jsem dělal, zvolil jsem si práci s mentálně retardovanými dětmi. Práce mě velmi uspokojovala a myslím, že jsem měl i slušné výsledky. Pracoval jsem v ústavu sociální péče v Praze sedm let až do roku 1985. V letech 1980–1985 jsem byl ženat. Manželství bylo bezdětné.

Koncem roku 1984 jsem si zažádal o oficiální vystěhování. Má žádost byla zamítnuta, a výsledkem mého, tehdy pro spoustu lidí nekonvenčního chování, byla ztráta zaměstnání. Bylo to lehce paradoxní, neboť v těch letech moje práce byla dost nepopulární, málo placená a s nedostatkem zaměstnanců. Tehdy jsem se rozhodl opustit republiku jakýmkoliv způsobem. Po roce se mi podařilo získat výjezdní povolení k návštěvě mé sestry v Německu. To bylo na Vánoce roku 1986. Nebyla to moje první cesta na Západ, tu jsem uskutečnil v roce 1976 do Francie. Na čtrnáctidenní

ZVON

povolení jsem zůstal ve Francii téměř 3 měsíce. Vzhledem k tomu, že jsem měl rok do absolutoria, vrátil jsem se. Byl to pro mě neskutečný zážitek, který mě ovlivňoval ještě dlouhá léta potom. Cestování pro mě bylo vždy velmi důležité, chápu ho jako konkretizaci představ, které si člověk vytváří mimo osobním poznáním. Zhruba od svých šestnácti let jsem každé léto strávil cestami po Maďarsku, Rumunsku, Bulharsku. Často jsem jezdil do Polska, Německa, Maďarska. Cestováním jsem si tedy vytvořil poměrně velký okruh přátel. Důsledkem toho bylo, že můj pražský byt byl neustále plný návštěv a jejich přátel. Já jsem se ostatně také nikdy nemusel starat o hotel. Dospívání v době normalizace mě neovlivnilo do té míry, abych přijal všeobecně přijaté hodnoty, či spíše nehodnoty. Necítil jsem se být vyobcován svým původem z kontextu lidstva jako celku a nemyslel jsem si, že je normální, že kdosi jiný rozhodne o velmi důležitých krocích v mém životě. Krátce řečeno, byl jsem zralý pro emigraci. Odjel jsem na Vánoce 1986. Z důvodů emigrační politiky jsem zůstal skoro 2 roky v Německu, což byla velmi zajímavá zkušenost. Dodnes se tam rád vracím a cítím se v Německu částečně doma.

Do USA jsem přijel s pomocí AFRC; byl jsem poslán do Bostonu. Měl jsem poměrně štěstí, první zaměstnání jsem dostal v oboru, v soukromé škole pro slepé. Jediným negativním bodem byla skutečnost, že pracovní a finanční podmínky byly tak skvělé, že jsem získal pocit, že takhle to v Americe chodí všude. Z tohoto bludu jsem byl vyveden po osmi letech, kdy jsem práci opustil a přestěhoval jsem se do NYC, což byl vždy můj sen. Realita byla mnohem tvrdší a prvních pár let bylo dost obtížných. Ale začátky jsou vždycky těžké. Těší mě, že jsem NYC přežil. Tvrdí se, že kdo přežije tady, přežije všude. Na životě v emigraci je pro mě důležité, že se nesnažím být Američanem. Rozhodl jsem se proto, že jsem Čech, zůstanu Čechem, jenom prostě žiju jinde. Mám rád tuto zemi pro její dynamiku, pozitivní přístup k problémům. Snažím se uskutečňovat své cestovní sny, otvírám se novým poznatkům, ale kořeny už jiné mít nebudu. Proto také plánuji později (po 65) vrátit se do Čech. Nemyslím si, že ve stařecké senilitě budu schopen komunikovat s místními vrstevníky. Kruh se má uzavřít tam, kde začal.

Ale moje já už navždy bude mít v sobě, jak doufám, harmonické prolínání všech pocitů ze zemí a míst, které mě ovlivnily a obohatily. Komunikace se za posledních 20 let tak zdokonalila, že už není tak důležité, kde člověk žije, neb svět je malý a pro všechny. Důležité je, jaký člověk je, a jestli může být přínosem i pro ty druhé.

Milý Josefe, děkuji Vám za rozhovor a přeji Vám vše nejlepší, splnění Vašich přání, ať Vám Bůh žehná.

Fr. Antonín

Zemřeli

Dne 17. března 2005 zemřel ve Washingtonu, D.C. pan **Zdenek Rakušan** ve věku 81. let. Mše svatá 10. dubna v Národní kapli bude sloužena za spásu jeho duše. Odpočinutí věčné dej mu, Pane, a světlo věčné ať mu svítí.

Bohemian Hall

a

Krajanská rodina při kostele Panny Marie Karmelské

Vás zve na divadelní představení

Antoine de Saint-Exupéry

CITADELA**v sobotu 23. dubna 2005 v 7.pm v Bohemian Hall**29-19 24th Avenue
Astoria, New York 11102v provedení *Miroslava Gabriela Částka*
divadlo jednoho herce Brno

a

druhý den v neděli 24. dubna 2005

na divadelní představení

Václav Renč

POPELKA NAZARETSKÁ

v kostele Panny Marie Karmelské v dolní kapli

23-25 Newtown Ave
Astoria, NY, 11102po české mši svaté v **11.30 am**

vstupné na jedno představení 8,- \$

další informace

Bohemian Hall 718 274 4925
Fr. Antonin Kocurek 718 575 8959
www.zvon.info***Děkujeme za příspěvek na ČESKOU KATOLICKOU MISII***

V minulém období přispěli:

D. Lehmova, Joseph & Gita Hlavinka, Dana Dubinská, rodina Hlinkova,
František Daněk, Alice Nikl, Alena Homoláč, M.D., Alžběta Sýkora, Dáša
Lehmová, Mary Džupa.***Blahopřejeme k narozeninám***

V měsíci dubnu:

Marta Hnízda 4. dubna, Anna Šebík 7. dubna, Václav Hnízda 9. dubna, Lubo
Králíček 11. dubna, Jan Pongo 20. dubna, František Daněk 24. dubna, Šimon
Chvilíček 25. dubna, Jaroslav Staňa 29. dubna.

Mše svaté v dubnu 2005

DATUM	ÚMYSL	DÁRCE
01-Apr-05	Za zemřelé rodiče Jana a Marii Rachunkovy	rodina Sedláčkova
02-Apr-05	Za politické vězně, účastníky třetího odboje Československa, kteří byli popraveni komunistickým režimem	Na úmysl politických vězňů, Dáša Lehmová-Molnárová
03-Apr-05	Za rodinu Večeřovu a Císařovu	rodina Večeřova
06-Apr-05	Za živou a zemřelou rodinu Hanakovu	Milada Hanak
09-Apr-05	Za zemřelého Jaroslava Hanuše a všechny zemřelé členy Sokola New York	Milada Hanak
10-Apr-05	Za Martina Bačika, manželku a děti	rodina Tomečkova
10-Apr-05	Za zemřelého Zdenka Rakušana (WDC)	
12-Apr-05	Za Karla Smetanu a jeho rodiče	rodina Sedláčkova
14-Apr-05	Za uzdravení Blanky Glosove	Jiří Glos
17-Apr-05	Za zemřelé rodiče Bláhovy a příbuzné z obou stran	rodina Bláhova
19-Apr-05	Za zemřelého Dionyse Ruskeviche	J. Minister a M. Kašpar
23-Apr-05	Za Jerry Otruba	Mary Otruba
25-Apr-05	Za Zdenka Rutara	rodina Sedláčkova
27-Apr-05	Za Paul Cipko	Mary Otruba

Mše svatá sloužená 2. dubna bude za ty, kteří byli popraveni v tomto měsíci:

Tomáš Kořínek Vladimír Kořínek Bohumil Kruliš	popraveni	10. dubna 1951
Václav Fryč Alois Suttý	popraveni	12. dubna 1951
František Bodnár Bohumil Gruber František Mojžíš Jan Řešetko	popraveni	21. dubna 1953
Alois Šimara	popraven	27. dubna 1951

Krajanské bohoslužby každou neděli v 10.30, v dolním kostele u Panny Marie Karmelské v Astorii (23-25 Newtown Ave). Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté.
Po bohoslužbách následuje společné pohoštění ve školní jídelně.
Slovenská mše sv. každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <http://www.stjohnnepomucene.org>
Adresa českého kněze: P. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11 375
Tel/Fax: (718) 575 8959 E-mail: anthony57@msn.com
<http://www.zvon.info>